

1

El sofriment i la virtut

+

Jo no sabia pas per ^{canvi} a quin tipus d'amics,
l'elaps' de la virtut sens per abans,
l'elaps' del sofriment, ~~multitudinàriament~~
perquè mai heu ^{perquè} cap mena de virtut ~~per~~ ^{per} error

campora ni practicada sense accip.
-Tan abans el sofriment ^{previ} que li ^{ha} ~~denegat~~ ^{denegat}
i ~~canvi~~ ^{propant} el canvi.

Un truhim ^{ara} ~~anunci~~ aplegat en aquest
dia, tot ple d'ellum i de vibració
nadaleua, per a recompensar, ~~plena~~
seguint la creble i alta tradició
d'aquesta meritoriosa Corporació
tan eminentment barcelonina, acte

2
de virtut, d'abnegació, i d'amor
i de constància en el treball o en
l'estudi. Pot creure algú que cap
d'aquests actes, que faciem dignes i me-
ritadors de recompensa per la seva
fermada exemplaritat, hagi pogut
esser reaccionat ~~per~~ sense considerar
el sacrificament?...

d'infant aplicat i de bona conduc-
ta però per dentro aquell qui cessa
tot temps la diversió i el plaer?
Aquell qui reacciona un fet moral de
veritable transcendència social, o el
qui amb el seu treball es guanya
la carrera, o aquell altre qui presen-
ta un treball a alguns científics de
mèrit indiscutible, veiem per po-
den esser gent de vida alegre i dissipada?

2

Aquells altres qui mantenen els
seus pocs ulls o els seus fills o
els seus germans impossibilitats de
fruir-se la vida; la vida qui
amb esport i sacrifici ^{i' educa} paga els seus
fills; l'aher o el criat fidel, d'li-
fent i abnegat que millor vol
cumplir constantment els seus deu-
ors; aquell qui recull i ampara un
orfe; aquell altre qui, en un llac de
perill, ha salvat la vida del seu
pròxim exposant la seva pròpia vi-
da, d'ígnom-me, per un ^{exista} gent) que ~~una~~
defugen el sacrifici i no
saben que cosa és sapir?

ho és precisament en la exclusi-
tut del seu continuat sacrifici,
en aquell pacient i resignat saber sapir,
on han pogut florir espavents. Tots
els llens bandats i tots els llens distants?

permanente

a la recerca del plaer fàcil a-
 hem tot, amb creixent fatiga,
 amb aquest afany el plaer, per fu-
 rta desrefrida un desmesurat afany
 de n'ignora, creiem resoldre els
~~problemes del~~
 nostre avenir immediat. Manats,
 llavors, el tata des'table virtut i,
 per a justificar el nostre avenir i
 donar-li aquell to' que necessitem,
 inventem, a la crida dels nostres
 comoditats, ^{"convenients"} una sèrie de virtuts
 folles i' extravagants, completa-
 ment falses i' idòcules, veu no bon
 mes que la deformació i' la can-
 -latura tràfica de les eternes i' au-
 -tèntiques virtuts, engendrades pel tòpic.
 Incoscient i' culterinat, mancats

de bona voluntat i' de bonafé 5
sempre, com mes defugim tota
inquietat i' mes tractem d'evitar
el sofriment, mes la nostra vida
esdevé difícil i' ^{mes tals en nostres pro-} complicada; i' mes
Homes humans son insalutables, mes tals en nostres pro-
la mes terrible dels misèrs, que
és la misèria del'esperit, envaeix
el món i' porta la humanitat
vers una espantosa i' desoladora
confusió.

Heu oblidat molt que la vida
no és ^{un vulgar} artífici de la nostra ciència
(o de la nostra ^{coella nostra} fantàsia)
i' en cal tornar a ^{profundament} ~~g~~apen-
-des que la vida és ^{en la seva essència} ~~un plaer~~,
un do de Déu i' ver tan una
transcendent ^{i' sublim} veritat.

El sofriment, no és altra cosa

que el llevat s'afait, que el ⁶
crist en se'ia. Sense aquest
llevat divi la vida perd tota la
seua substància i es corromp de-
focora. Amb aquest llevat, en
canvi, la vida de cadascun dels
homes pren desenvolupada una al-
tíssima significació i una finali-
tat santa i concreta, perquè ella
es troba desenvolupada, cada vegada
amb tates les virtuts ^{de cel,}
mes, que evidentment la moti-
ven.

Si volem viure sense fe, o amb
una fe extranya; orfes, el tot és
perdre en la pau eterna i l'exempt
el tot espent el caritat, si fues una
luna serà el contingut dels nostres ac-

tes i all nostre existència? ... Tan
mateix, un dia o altre, el sofriment
serà inevitable i allavors
el desesper i la condemnació
eterna seran la seva futura con-
sequència. En cambi amb la fe,
(Contemplant els mortis) el so-
friment és una mena de benan-
-çansa; amb la esperança (re-
fugir als apostats), el sofriment
sembla posar-nos a les, i amb la
caritat (unir els sants), el so-
friment és la condició intrínseca
della nostra unió a nostra natu-
-ralsa humana amb la ~~per~~ natura
-lra divina, en la persona del Crist,
i per tan, de la nostra salvació.

Deu ha triat sempre, per a po-
-jar. los al costat seu, aquells ho-
-mes que no excel·len pas en
cap la ciència del poder, del
plaer o de la riquesa sinó en
la ciència humil i generosa del
dret.

En l'autoritat d'ell, es jutja del
seu poble no tan per homes
il·lustres i poderosos sinó homes
absents com Moisès, Josue' o
Jedeeu. Mes tot, els Reis d'aquest
poble son homes d'origen humil
com Saul i com David, el pastor.
Per a fundar la seva Església no

una homes, ~~moles~~ i' de fran 7
sober fins senzells pescadors i'
sempre, com diu l'apostol, (1)
tria allò que és més menut als ulls
del món per a confondre els savis.

Els sants que proclamen la glò-
ria del senyor ho fan sense el
joan de llurs sofriments, de llur
humilitat i' de llur caritat, pous
eternes de tota virtut.

Un cal, doler, anar, esser
fort i' pacient en el sofriment
per a poder esser virtuosos.

Del sofriment puella la matèria
del i' es ha enaltides canceïdem

(1) Sant Pau. Corintis I.)

les virtuts i ^{en espereu en} ~~les~~ recompenses. ⁶⁰

Semblari patir ^{antipat} ~~incomoditat~~ i de-
temporari, en el nostre segle, en
el qual la màquina en la qual
resaldrà tot i la família de ^{la} ve-
hicitat en arribarà el nostre
temps i no en veurà el més
petit lleure per a la meditació

i el viure interior, per l'elafi
del sofriment, ^{com la puerícia i directa pedagogia} i... (H' tals es acon-
que'us pot menar a ventades les virtuts...
- Los van per a fer-nos el viure
i exemple de tota pena,
ja que) perque proclamar altra
vegada les excel·lències del sofrí-
ment?... Perque sense sofriment,
amés ^{qui podrà haver-hi mai} ~~menys~~
(no hi ha) virtut i sense virtut tota

vida és li'xosca, mesurada i vana.

11
Els pobres han de saber trobar en
llurs sofriments la dignitat i la
santedat ~~en la seva pròpia~~ i en la pròpia
dona la pròpia pau dels n'cs,
en els llurs, la bona consistència
d'elles i valor de la n'ra en aquest
mon ja que no és emborronat ^{Març} abun-
dament en profit de tots.

El sofriment ens iguala davant de
Deu i la ciutat ens fa fermes
d'un meteix Pare.

El plaer ens designa en aquest
mon i l'odi, llavors, ens fa ene-
mics irreconciliables, per mi avaga
la llum santa del nostre cor.

El plaer i la benaurança no son
coses del ^{nostre univers} ~~mon~~. El sofriment ens
recorda el nostre origen de pecat i és
la condició ineludible de la nostra misera
naturalitat.

La vida és ^{ulceràriament} un Transit al dolor (2)

i, aquí en la terra i allà en
el cel, després, no hi han altres
benaurades paelles que dictin el
Temps en el seu memorable
Senyo de la humanya.

Benaurats, doncs, els que s'apre-
nen ^{taken} i repaen amb les seues lla-
frimes el jardí flont setats, les
~~seues~~ virtuts!

Apreneu d'ells, a veure, ja que,
per l'alta i noble currió que tan
exultament acompanya cada any
la nostra parcel·lana corporació,
els tenim aquí entre nosaltres i
ha aquesta ~~petita~~ lliça vida del fo-

Joiment convertit en virtut, 13
per ell en donen ~~un exemple~~ amb el seu exemple
la per en fari retrobar el

l'uni perdut de la nostra
reintegració a la vida ven'table

per es a quella per porta la
(la empremta porta i perdurable
empremta inconfundible) del

deu D'us i Totpoderós Creador,
nostre i sempre de tota sapientia
Pare excel de tots les virtuts.

Joan de la Cruz

15 Desembre 1915.

Si el sofriment, ineludible en la nostra
condició humana, purificador com el
metall per, no serveix ara a per nos millors
i més virtuosos, purificant així la nostra
vida, perquè Déu en l'home universal i
el meteix, amb el seu ~~representant~~ ^{representant} ~~per~~ hauria
^{vagant} ~~per~~ el camí el ~~total~~ ^{total} redemptor.